

اکران نوروزی سینماها

با منتفی شدن اکران نوروزی «نوغذی» اکران نوروزی سینماها با چهار فیلم جدید و بادامه نمایش «به رنگ ارغوان» و «عبار ۱۴» از امروز آغاز می شود و فیلم «پوپک و منش ماشالله» از ۱۱ فروردین ماه به اکران نوروز اضافه می شود. به گزارش فارس، اکران نوروزی سینماهای ایران رسماً از امروز با نمایش چهار فیلم «تسویه حساب» تهیمه میلانی، «طهران، تهران» داریوش مهرجویی و مهدی کریم پور، «سلام بر عشق» اصغر نعیمی، «هیچ» عبدالرضا کاهانی و ادامه اکران «به رنگ ارغوان» ابراهیم حاتمی کیا و «عبار ۱۴» پرویز شهبازی آغاز خواهد شد ضمن اینکه از روز ۱۱ فروردین ماه و با پایان یافتن هفت هفته قرار داد «عبار ۱۴» فیلم سینمایی «پوپک و منش ماشالله» به کارگردانی فراد و تمین جایگزین این فیلم خواهد شد.

بزرگداشت پرویز مشکاتیان در گناوه

در آیینی با حضور هنرمندان و علاقه مندان به موسیقی، بزرگداشت استاد پرویز مشکاتیان در مجتمع فرهنگی هنری گناوه برگزار شد.

به گزارش فارس، به مناسبت یادبود و زنده نگاه داشتن یاد و خاطره استاد پرویز مشکاتیان انجمن موسیقی اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی شهرستان گناوه یادمان این استاد فرهیخته را در سالن آمفی تئاتر مجتمع فرهنگی هنری خلیج فارس برگزار کرد.

رئیس اداره ارشاد گناوه در ارتباط با برگزاری یادمان ها گفت: برگزاری یادمان های هنرمندان بزرگ نیاز شهر است و همین که یاد و خاطره هنرمندان بزرگ زنده شود و هنرمندان جوان باید برای پیشرفت خود آن هنرمندان بزرگ و عزیز را سرلوحه کار خود قرار دهند.

اجرای فروردین اپرای عروسکی «مولوی»

گروه تئاتر «آران» به دلیل استقبال مخاطبان اجرای اپرای عروسکی «مولوی» را از ۲۲ فروردین ماه ۸۹ در تالار فردوسی ادامه می دهد. پیمان شریعتی، مدیر روابط عمومی گروه تئاتر «آران» در این باره به مهر گفت: به دلیل استقبال علاقه مندان و تماشاگران گروه تئاتر «آران» به سرپرستی آقای بهروز غریب پور تصمیم گرفت برای احترام به مخاطبانی که نتوانستند طی ماه گذشته از این اپرا دیدن کنند با حمایت بنیاد فرهنگی رودکی اپرای عروسکی «مولوی» را به مدت محدودی از ۲۲ فروردین ماه سال آینده در تالار فردوسی اجرا کند.

استفاده از نام های کهن جشن های ایرانی

مدیر شبکه اول سیما گفت که برای کمک به تثبیت ایرانی بودن نوروز، برنامه های مختلفی درباره چگونگی برگزاری این آیین در کشورهای خارجی در نظر گرفته ایم که به نوروز در کشورهایمانند تاجیکستان و آذربایجان می پردازد.

مهدی فرجی در گفت و گو با ایسنا درباره برنامه سازی درباره نوروز با توجه به ثبت آن به عنوان یک میراث جهانی اظهار کرد: به نوروز تقریباً به عنوان یک آیین مهم منطقه ای در ایران بزرگ توجه داریم و این کشور راه سهمی در برنامه های ما دارند.

وی در پاسخ به این پرسش که آیا بهتر نیست به جای نام گذاری برای روزهای مرتبط با نوروز مانند چهارشنبه سوری و سیزده به در از نام های کهن آنها در برنامه سازی استفاده شود، گفت: همیشه اسم واحد ایام نوروز را برای این مناسبت استفاده می کنیم البته علت استفاده از عبارت «سه شنبه آخر سال» به جای «چهارشنبه سوری» در برخی رسانه ها این است که متأسفانه در سال های اخیر اتفاقات ناگواری در این روز افتاده است که به آسیب دیدن و فوت برخی جوانان منجر شده در نتیجه به جای معرفی این روز در برنامه های سیما تلاش شده است که مردم از آسیب های احتمالی استفاده از مواد محترقه مطلع شوند.

محدودیت مستندهای اجتماعی

یک مستندساز اعتقاد دارد سفارش دهندگان مستند تمایل زیادی برای ساخت مستندهای اجتماعی ندارند، به همین دلیل تعداد این نوع مستندها کمتر است. سعید رشتیان در پاسخ به این سوال که چرا مستندسازان کمتر به سراغ مضامین اجتماعی برای ساخت مستند می روند به مهر گفت: برای هر فیلمسازی از جمله مستندساز یکی از مهم ترین مسایل پخش و عرضه آثار تولید شده است. مسلماً برای تولید فیلم باید سفارش دهند و وجود داشته باشد و بدون برنامه ریزی نمی توان کاری انجام دهد. سفارش دهنده مستند هم تلویزیون و مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی است. وقتی سفارش دهنده گرایش به سمت تولید مستندهای اجتماعی ندارد به همین دلیل تولید مستندهای اجتماعی هم پایین می آید.

این مستندساز درباره اینکه چه مسیری را مستندسازان برای تعامل با تلویزیون طی کنند که در هنگام پخش، مستندهای اجتماعی دستخوش تغییرات نشوند، گفت: تا جایی که من اطلاع دارم اقدام برنامه ریزی شده در این باره انجام نشده است. البته برخی مواقع پیش آمده مستندسازان پیگیر مستند خودشان شده اند اما حرکت دسته جمعی صورت نگرفته است. در مجموع مستندساز برای ساخت مستندهای اجتماعی با محدودیت های زیادی روبه روست.

کمبود اطلاعات برای نقشه باستان شناسی کشور

مسئول تهیه نقشه باستان شناسی کشور گفت که امیدوارم تا پایان فروردین ماه استان ها اطلاعات لازم را برای تهیه مختصات اولیه نقشه در اختیار این گروه قرار دهند.

عباس مقدم در گفت و گو با ایسنا بیان کرد: بیشتر کار ما تاکنون به سازمان دهی و ساماندهی امور گذشته معطوف بود همچنین بسیاری از استان ها هنوز اطلاعاتی را در اختیار ما قرار ن داده اند.

وی با اشاره به اینکه هر وقت استانی فایل آثار خود را بفرستد، دو روز پس از آن کارهای ابتدایی روی نقشه انجام می شود، اظهار داشت: متأسفانه همکاری لازم در این باره به درستی انجام نشده و بجز استان های مرکزی، خراسان شمالی، مازندران، خوزستان و فارس که اطلاعات خود را در اختیار گروه تهیه نقشه قرار داده اند بقیه استان ها چیزی ارایه نکرده اند.

چند خط خبر

دبیر هیات نظارت بر مطبوعات از موافقت این هیات با انتشار هفت دو هفته نامه، یک فصلنامه و ۱۹ دو فصلنامه خبر داد.

رئیس اتحادیه صادرکنندگان صنعت چاپ با اعلام تعویق مجدد انتخابات هیات مدیره این اتحادیه از «ثبت نام نکردن حتی یک نفر» در آن ابراز تعجب کرد.

فیلم «لیس در سرزمین عجایب» که تا روز دوشنبه در اکران آمریکای شمالی ۲۰۹۳ میلیون دلار فروش داشته به نخستین فیلم اکران سال ۲۰۱۰ تبدیل شد که از مرز فروش ۲۰۰ میلیون دلار گذر کرده است.

فرهنگ و گردشگری

هوشنگ جاوید:

باید به ثبت عیدگاه ها و موسیقی نوروز پرداخت

مکانی به نام عیدگاه در همه شهرهای ایران وجود داشته که مردم تمام روزهای عید در آن جمع می شده و آواز می خواندند و شادی می کردند. امروز چنین مکانی از بین رفته، بدون آنکه ثبت شده باشند.

به گزارش میراث فرهنگی، هوشنگ جاوید از پژوهشگران موسیقی آیینی نواحی است که موسیقی نوروز را به چند دسته تقسیم می کند و می گوید: موسیقی پیشواز، آوازهای مزدگانی، موسیقی سال تحویل و موسیقی روزهای عید، موسیقی نوروز را تشکیل می دهند.

وی در توضیح موسیقی پیشوا می گوید: نوروز بزرگ ۳۰ روز و نوروز کوچک ۱۰ روز بود و مردم از جشن سده

در خور بگیرد اما اگر چنین نمی شد، شیخ در شاخ تغییر می دمید تا از یک سو همگان بدانند و از سوی دیگر تغییر را برای آن خاندان بدشگون می دانستند.

نوروزخوانی در گیلان

در خطه سرسبز گیلان، حدود ۱۵ تا ۲۰ روز پیش از سال نو، مراسم استقبال از نوروز آغاز می شود. دیده شدن گروه های مطران دوره گرد و آتش بازان در شهر آمدن بهار را نوید می داد. آتش بازان بیشتر در بازار دیده می شدند اما مطریان به در خانه ها می رفتند و بعد از گرفتن مبلغی نوعی خبررسانی و آگاه ساختن مردم از فرا رسیدن بهار است. در نوروزخوانی یک گروه حالت ایستاده بلند می کند. گاهی تنها به طور ملایم گوش بچه رامی کشد. خانه بازنی یا سال محلی یک از رسوم قدیمی است. در این آیین فردی نیک قدم با طبعی حاوی روایت کتاب قرآن، کوزه آب، سبزه نهد طبیعی و مقداری شیرینی به خانه های می رفت. وقتی وی وارد خانه می شد، چند شاخه سبزه به در اتاق نصب می کرد، چند قطره آب بر کنج اتاق ها می افشاند و با آرزوی تندرستی و خیر از سبزه خانه چند شاخه ای می برید و با گرفتن چند سکه به خانه دیگری می رفت. در برخی از خانه ها قبل از آمدن خانه بازان، دیدار و بازی انجام نمی شد. کوزه آب کسی سر زده می آمد اتفاقات آن سال را به قدم او نسبت می دادند. رسم بره گردانی در روستاها رواج داشته و طی آن، صاحب رمه برای سفید را انتخاب می کرد و بر پشانی و پهلویاش خنای بست و پس از تحویل سال، دستمالی معقوس بر گردنش می بست و به خانه روستاییان می برد. اهل خانه که

مکانی به نام عیدگاه در همه شهرهای ایران وجود داشته که مردم تمام روزهای عید در آن جمع می شده و آواز می خواندند و شادی می کردند. امروز چنین مکانی از بین رفته، بدون آنکه ثبت شده باشند.

به گزارش میراث فرهنگی، تنوع سبب می شود تا آیین ها و مناسبت هایی مانند عید نوروز، عید قربان یا مناسبت های دیگر با رنگ و بوی قومی برگزار شده و شکل منطقه ای به خود گیرد. شاید عامل دیگری که تفاوت مراسم نوروزی در مناطق مختلف را سبب می شود، تفاوت آب و هوایی میان مناطق سرد ایران در شمال غرب و شمال شرق و مناطق گرم جنوب باشد اما در این نوشتار قصد آن داریم تا صرف نظر از دلیل و منشاء، نگاهی به تعداد معدودی از آداب و رسوم نوروزی در مناطق مختلف ایران بیندازیم.

رسوم شیرازی ها

از کدام شهر و دیار آغاز کنیم، از شمال غرب به جنوب شرق برویم یا از شمال شرق به جنوب غرب! انتخاب سخت است پس چند خطه را از این میان انتخاب می کنیم. از مرکز ایران و از دیار فارس، شیراز، شهر گل و بلبل شروع می کنیم. مردم معتقدند پختن شیرینی خانگی باعث فراوانی نعمت و خیر و برکت است. پس کنسانی که توان مالی دارند این کار را با آداب خاصی انجام می دهند. یعنی کدبانوی خانه با خانم های دیگر اسباب و مواد شیرینی هایی مانند لوز بهار نارنج، لوز بیدمشکی، باقلوا و حاجی بادام را تهیه کرده و با نانی خندان در فضایی شاد مشغول به کار می شوند. شب چهارشنبه سوری، یکی از رسوم قدیمی علاوه بر سایر آداب، رفتن به «حوض ماهی» است. «حوض ماهی» در آرامگاه شیخ اجل سعدی قرار دارد و آب آن از قناتی تأمین می شود و آنجا که دارای ماهی های ریز و درشت است در زبان عامه به «حوض ماهی» شهرت یافته است. عامه برای دستیابی به حاجات خود مانند تندرستی و سفیدبختی یا سکه «چل کلید» از آب حوض بر شانه خود می ریزند. یکی دیگر از رسوم آخر سال، شب جمعه آخر سال است. بعد از ظهر آخرین پنجشنبه سال، مردم سر مزار در گذشتگان خود قهقهه شیرینی، حلوا و خرما خیرات می کنند. شب یازدهم نوروز شبی است که گزاردن زیرامعتقدند وقتی ارواح بداندن به یادشان بوده اند، دعا کرده و خیر و برکت به خانه می آید. چادرزنی تا دوره قاجار پابرجا بوده و منظور چادر زدن درویشان کنار سرای بزرگان و اعیان شهر است. این کار به گروهی از «فقرا» اختصاص داشت که شیخ شان اجازه می یافت کنار خانه سرشناس چادر بزند تا مبلغی

فرهنگ و گردشگری

هوشنگ جاوید:

باید به ثبت عیدگاه ها و موسیقی نوروز پرداخت

کردستان ترانه ای در وصف «لاله های سرخ و آژگون» وجود دارد با عاشیق های آذربایجان، چند صد ترانه در ارتباط با شادباش آمدن بهار دارند.

جاوید، نقاره زنی را یکی از موسیقی های خاص تحویل سال می داند و می گوید: در موسیقی کردی، لری، بختیاری و آذری همواره موسیقی ویژه تحویل سال وجود داشته و نقاره زنی یکی از این نوع موسیقی ها بوده که هنوز هم در آستان قدس رضوی و به هنگام نوشیدن سال نواخته می شود.

جاوید بر این باور است که آنچه در پیشواز از نوروز اجرا می شده، گونه ای آیین همیاری بوده است زیرا مردم روزها قبل از فرارسیدن سال نو باید زمین خود را برای کشت آماده می کردند یا خانه های خود را رنگ می زدند.

اما شادبانه های نوروز، ۱۰ یا ۱۵ روز پیش از نوروز شروع و ترانه هایی در وصف این ایام خوانده می شده است. این ترانه ها در ستایش طبیعت و عناصر آن بوده اند. برای مثال در کنوئسیون مالکیت معنوی متعهد شده و ثبت موسیقی

آیینی همنو با طبیعت

نوروز؛ جشنی پر از نغمه و شیرینی و شور

بعد از گذراندن آن کمکی می کند آن هم در روزگاری که بیشتر مردم شهر نشین شده و به انواع موسیقی های غیر هنری عادت کرده اند.

بعد از گذراندن آن کمکی می کند آن هم در روزگاری که بیشتر مردم شهر نشین شده و به انواع موسیقی های غیر هنری عادت کرده اند.

بعد از گذراندن آن کمکی می کند آن هم در روزگاری که بیشتر مردم شهر نشین شده و به انواع موسیقی های غیر هنری عادت کرده اند.

بعد از گذراندن آن کمکی می کند آن هم در روزگاری که بیشتر مردم شهر نشین شده و به انواع موسیقی های غیر هنری عادت کرده اند.

بعد از گذراندن آن کمکی می کند آن هم در روزگاری که بیشتر مردم شهر نشین شده و به انواع موسیقی های غیر هنری عادت کرده اند.

بعد از گذراندن آن کمکی می کند آن هم در روزگاری که بیشتر مردم شهر نشین شده و به انواع موسیقی های غیر هنری عادت کرده اند.

بعد از گذراندن آن کمکی می کند آن هم در روزگاری که بیشتر مردم شهر نشین شده و به انواع موسیقی های غیر هنری عادت کرده اند.

بعد از گذراندن آن کمکی می کند آن هم در روزگاری که بیشتر مردم شهر نشین شده و به انواع موسیقی های غیر هنری عادت کرده اند.

بعد از گذراندن آن کمکی می کند آن هم در روزگاری که بیشتر مردم شهر نشین شده و به انواع موسیقی های غیر هنری عادت کرده اند.

بعد از گذراندن آن کمکی می کند آن هم در روزگاری که بیشتر مردم شهر نشین شده و به انواع موسیقی های غیر هنری عادت کرده اند.

بعد از گذراندن آن کمکی می کند آن هم در روزگاری که بیشتر مردم شهر نشین شده و به انواع موسیقی های غیر هنری عادت کرده اند.

بعد از گذراندن آن کمکی می کند آن هم در روزگاری که بیشتر مردم شهر نشین شده و به انواع موسیقی های غیر هنری عادت کرده اند.

بعد از گذراندن آن کمکی می کند آن هم در روزگاری که بیشتر مردم شهر نشین شده و به انواع موسیقی های غیر هنری عادت کرده اند.

بعد از گذراندن آن کمکی می کند آن هم در روزگاری که بیشتر مردم شهر نشین شده و به انواع موسیقی های غیر هنری عادت کرده اند.

بعد از گذراندن آن کمکی می کند آن هم در روزگاری که بیشتر مردم شهر نشین شده و به انواع موسیقی های غیر هنری عادت کرده اند.

بعد از گذراندن آن کمکی می کند آن هم در روزگاری که بیشتر مردم شهر نشین شده و به انواع موسیقی های غیر هنری عادت کرده اند.

بعد از گذراندن آن کمکی می کند آن هم در روزگاری که بیشتر مردم شهر نشین شده و به انواع موسیقی های غیر هنری عادت کرده اند.

بعد از گذراندن آن کمکی می کند آن هم در روزگاری که بیشتر مردم شهر نشین شده و به انواع موسیقی های غیر هنری عادت کرده اند.

بعد از گذراندن آن کمکی می کند آن هم در روزگاری که بیشتر مردم شهر نشین شده و به انواع موسیقی های غیر هنری عادت کرده اند.

بعد از گذراندن آن کمکی می کند آن هم در روزگاری که بیشتر مردم شهر نشین شده و به انواع موسیقی های غیر هنری عادت کرده اند.

بعد از گذراندن آن کمکی می کند آن هم در روزگاری که بیشتر مردم شهر نشین شده و به انواع موسیقی های غیر هنری عادت کرده اند.

نوروز بیش از هزار سال در میان مردم باقی مانده و مردم نیز در هر شرایطی نوروز را حفظ کرده و آداب آن را به جا آورده اند

در رباب می کردند بره را در اتاق راه می بردند و حیاه ای قند می دادند و پس از رها کردنش، هدیه ای نیز به بره گردان می دادند. در برخی روستاها دیدارهای نوروزی گروهی انجام می شود؛ بعد از آنکه روز اول عید کودکان را دادند، روز دوم مردان روستا از خانه کسی که روز گذشته ای داشته شروع می کردند و پس از آن به خانه بزرگتر ده می رفتند و به ترتیب به همه خانه هاسر می زدند. روزهای بعد زنان و دختران دید و بازدید خود را انجام می دادند.

سایر نواحی

در بانه غروب روز پیش از نوروز، در کوچه ها و میدان ها آتش روشن می کنند. شب هنگام، کودکان و نوجوانان به پشت بام رفته و ظرفی به داخل خانه می فرستند و با خواندن شعری صاحب خانه را صدای زنده، صاحب خانه نیز به اندازه توانش عیدی می دهد.

در میاندوآب و برخی روستاهای آذربایجان صبح آخرین چهارشنبه، مردم به نزدیک ترین رودخانه یا جوی می روند و دست و صورت خود را در آب شسته و تخته سنگی وسط آن می گذارند و از روی آن می پرند و می گویند که تمام دردهایشان همین جامه اندام در خراسان، چند لحظه قبل از سال تحویل کمی آرد را خمیر می کنند و در گوشه ای می گذارند تا ور بیاید.

غفلت از فردوسی در سال «شاهنامه»

در بزرگداشت حکیم توس در دانشگاه تهران برگزار شده، از کشف نسخه تازه یافته ای از «شاهنامه» معروف به نسخه سن ژوزف خبر داد و ابراز امیدواری کرد، این نسخه به زودی تصحیح شود و انتشار یابد. وی در توضیحی درباره این نسخه عنوان کرد: «من اخیراً مقاله ۷۰ صفحه ای را درباره نسخه سن ژوزف نوشته ام که البته بر اساس ۲۴ صفحه از این نسخه، مقاله را تألیف کرده ام. این مقاله به همراه مقالاتی دیگر درباره نسخه های شاهنامه اکنون زیر چاپ است و به زودی از سوی نشر میراث منتشر خواهد شد.

تخریب بنای فرودسی

از سوی دیگر، خبر رسید در سال هزاره پایان سرایش «شاهنامه» در ستان آردیبهشت ماه، روز بزرگداشت فردوسی، بنای در دست ساخت بنیاد فرهنگی فردوسی اصفهان با همکاری شهرداری ناحیه چهار اصفهان، شهرداری اصفهان و مدیریت پروژه پارک طبیعی شرق اصفهان تخریب شد. ماجرا از این قرار بود که ساختمان نیمه کاره این بنیاد که بدون اطلاع هیات امنا و اداره اوقاف توسط شهرداری ناحیه چهار اصفهان تخریب شده، بر اساس طرح مصوب شهرداری اصفهان در ساحل شمالی زاینده رود در نزدیکی پل شهرستان در زمینی به مساحت متر مربع در دست ساخت بود و بخشی از عملیات ساختمانی آن با هزینه شخصی محمد علی کاروان پور، واقف بنیاد به مبلغ نزدیک به یک و نیم میلیارد ریال انجام شده بود. علت تخریب بنای بنیاد فرهنگی فردوسی، طبق نظر سازمان آب منطقه ای اصفهان، قرار گرفتن در محل «داغ آب» زاینده رود مطرح

این زمینه بر نداشتند. جنیدی تصحیحش از «شاهنامه» را پس از ۳۰ سال کار مداوم و مستمر در این سال منتشر کرد و در حالی که قرار بود مراسم رونمایی از این مجموعه در نمایشگاه کتاب تهران برگزار شود، نشست رونمایی از آن در دانشگاه صنعتی شریف برپا شد.

ثبت هزارمین سال

اما مهم ترین رویداد این سال، اعلام خیر ثبت هزارمین سال پایان سرایش شاهنامه در یک صد و هشتاد و یکمین اجلاس اجرائی یونسکو بود. ثبت هزاره «شاهنامه» از سوی بنیاد فردوسی پیشنهاد شد و کمیسیون ملی یونسکو در ایران، مراحل اجرائی ثبت پرونده «هزارمین سال سرایش شاهنامه» بر پایه هجری خورشیدی در فهرست مفاخر و رویدادهای فرهنگی، علمی و هنری جهانی در سال ۲۰۱۰ میلادی را پیگیری کرد که ابلاغ رسمی آن به سفارت و نمایندگی دایمی یونسکو در ایران ارسال شد.

به نظر می رسد در این سال، جشن های بزرگداشت «شاهنامه» و «فردوسی» به روز بزرگداشت حکیم ابوالقاسم فردوسی که مصادف است با ۲۵ اردیبهشت ماه، محدود ماند و عملاً برنامه مدون و زمان بندی شده ای از سوی مسوولان فرهنگی در کار نبود که بخواد در طول سال این موضوع را دنبال کند. همین مساله سبب شده، یاسر موحد فردی دبیر کل بنیاد فردوسی که پیگیر اجرائی برنامه های در این سال بود، بارها در اظهاراتش از این بی اعتنایی ها و نبود همکاری مسوولان انتقاد کند. در این سال، جلال خالقی مطلق، شاهنامه پژوه و مصحح شاهنامه در نشست که اردیبهشت ماه

ادب و روان

دیروز سالروز هزاره پایان سرایش «شاهنامه» حکیم ابوالقاسم فردوسی بود.

به گزارش ایسنا، سال ۱۳۸۸ که در روزهای پایانی آن هستیم، هزارمین سال پایان سرایش «شاهنامه» است و اتفاق مهمش هم ثبت هزاره «شاهنامه» در یونسکو بود. با این حال بسیاری از متولیان فرهنگ اهمیت این سال و نام گذاری را درک نکردند و آن طور که شایسته خالق «سند هویت ملی ایرانیان» بود به این موضوع نپرداختند.

اواخر سال پیشه پانجام گذاری سال به عنوان سال «فردوسی» به مناسبت هزاره «شاهنامه» از سوی فریدون جنیدی مطرح شد. این شاهنامه پژوه در این باره گفته بود: «شاهنامه با دو بیت «سر آمد کتون قصه یزدگرد/ در ماه سپندارمذ، روز ار/ از هجرت شده پنج هشتادبار که پیوستم این نامه نامدار» پایان می پذیرد. پیاداست که پنج هشتادبار، برابر با هجری است و چون در ایران باستان روزهای ما را نمی شمردند و هر روز برای خود نامی داشت، روز هر ماه روز ارذ نامیده می شد.

پس روز پایان یافتن «شاهنامه» استفاده سال هجری است که اکنون اگر سال ۴۰۰ هجری را به سال خورشیدی برگردانیم، برابر می شود با سال خورشیدی و از آفتاب روشن تر است که سال، سال هزاره پایان یافتن «شاهنامه» است.

با این حال سال هزاره پایان سرایش «شاهنامه» در حالی به پایان رسید که این مصحح «شاهنامه» از آنچه می اعتنایی متولیان و مسوولان فرهنگی به فردوسی و «شاهنامه» خواند، شدیدا انتقاد کرد و گفت: دریغ و درد که مسوولان فرهنگ که امکان های زیادی در اختیار دارند، گامی هر چند کوچک در